

MACROECONOMIA

La Nobel Claudia Goldin: “Han guanyat les dones”

Crònica

LEANDRE IBAR
PENABA
BARCELONA

“Pensem que ara les coses van malament, però soc historiadora, així que creieu-me: abans eren pitjors”. Claudia Goldin, guanyadora del premi Nobel d’economia el 2023 i professora de la Universitat Harvard, va impartir ahir la lliçó inaugural de la Facultat d’Economia i Empresa de la Universitat Pompeu Fabra amb un títol contundent: *Per què han guanyat les dones (Why women won*, en anglès).

Goldin va repassar l’evolució del paper de les dones en l’economia als seus Estats Units nats i les causes que hi han fet evolucionar el que pri-

mer eren demandes d’una minoria fins a drets reconeguts legalment i àmpliament acceptats per la societat. Curiosament, l’àmplia recerca de Goldin, malgrat tenir un prisma històric, té un clar element econòmic i utilitza les eines que fan servir els economistes, especialment en l’anàlisi de dades. Per això la lliçó de la guanyadora del Nobel va sorprendre alguns assistents, ja que va ser molt més històrica que no pas econòmica. El que sí que va tenir, però, és un to optimista, com assenyalava el títol, malgrat fer esment de certs retrocessos recents en les llibertats civils de les dones, sobretot la decisió el 2022 del Suprem dels EUA de limitar de nou el dret a l’avortament.

En aquest sentit, Goldin va explicar que va tenir la idea d’investigar aquest tema arran d’una conversa amb una alta executiva d’una multinacional de Corea del Sud, que li va explicar que al seu país la situació so-

CEDIDA

cial de les dones estava empitjorant. Quan la professora de Harvard li va dir que als EUA les coses tampoc anaven tan bé, la directiva asiàtica la va contradir: “Vosaltres heu guanyat!”, li va exclamar.

La lliçó de Goldin va posar els orígens de les reivindicacions de les do-

Claudia Goldin, guanyadora del Nobel d’economia el 2023, ahir a la UPF.

nes nord-americanes en el moviment a favor dels drets civils als anys 60, liderat sobretot per la comunitat afroamericana, que demanava més igualtat d’oportunitats i l’abolició de la segregació racial. “Els anys 60 van ser de gran rellevància”, va dir, perquè el moviment feminista es va fer seva la idea que també vivien en una situació d’“opressió” equiparable a les minories racials. Als 70 el Congrés nord-americà va acabar aprovant la legislació que igualava els drets de dones i homes i, fins i tot, es va legalitzar l’avortament.

En aquells anys l’opinió pública dels EUA va anar virant per abraçar cada vegada més la idea que homes i dones han de tenir els mateixos drets.

La “cara contenta”

Al torn de preguntes, Claudia Goldin va explicar, com a estudiant de la història econòmica: “Només predic el passat”. Però va assenyalar la pantalla on hi havia el títol de la lliçó, en el qual la lletra *o* de *won* (guanyat) era l’emoticono d’una cara somrient. “La gent sovint em pregunta si soc pessimista sobre el futur de les dones, per això hi he posat aquesta cara contenta”, va concloure. ■